

Simon Hureau

DE OASE

Kleine geboorte van een biodiverse tuin

soul food
comics

Toen we ons huis kochten, wisten we dat het een klus zou worden:
het was behoorlijk lelijk, bijna troosteloos.

Maar we voelden de potentie!

En de aanwezigheid van een grote tuin was een
belangrijke reden geweest om te tekenen.

Een tuin! Bij onze zoektocht was dat een van de
belangrijkste criteria. Om ons dat te kunnen veroorloven,
moesten we natuurlijk wel de stad uit.

We lieten onze keus daarom vallen op een lieflijk stadje
aan een rivier, ver van de gestresste drukte en de
grauwheid van de grote stad...

Toen we er kwamen wonen kon je nog niet echt spreken van een tuin, het was niet meer dan een lap grond.

Een lange grasstrook, een vormeloze sering, twee overjarige kersbomen, drie hortensia's, een taxusboom achterin en een paar oude wijnstokken langs het hek...

haag van dwergmispels

Het leek verdorie wel een bouwterrein. We zagen een paar vogels, maar het bruiste niet bepaald van leven...

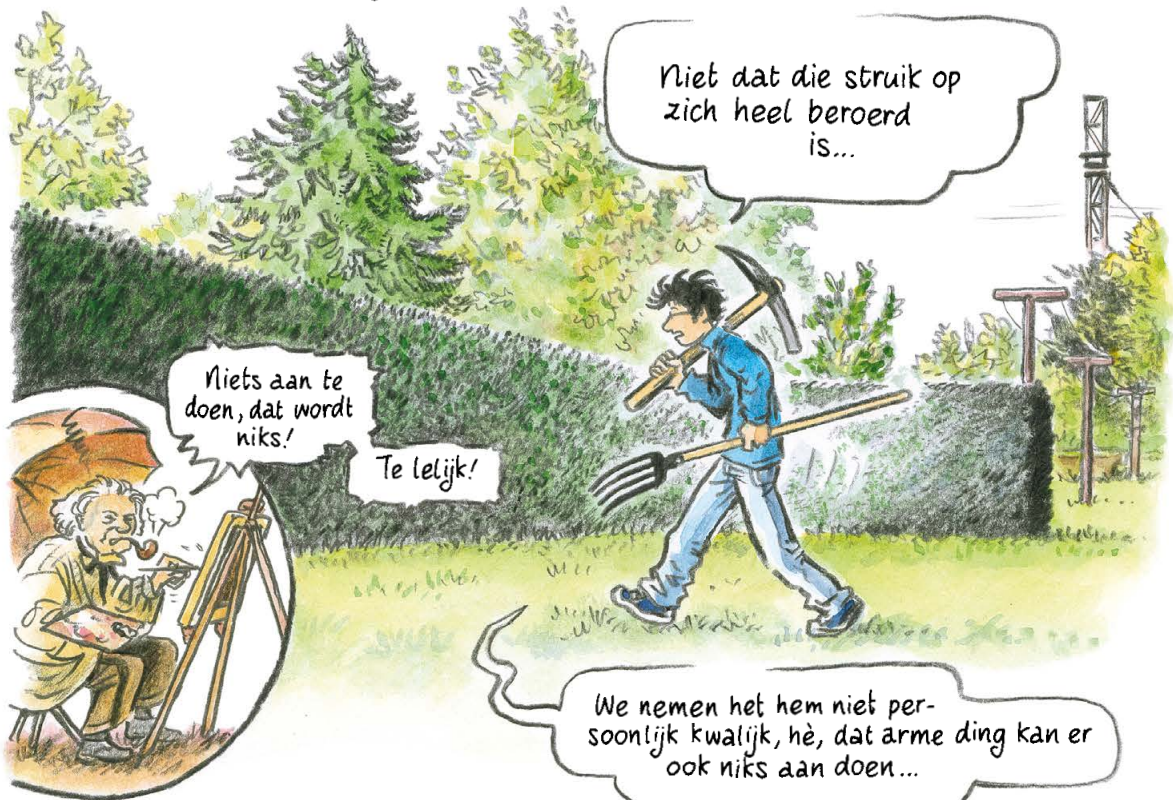

Nou, wat doen we met onze 500m²?

Sowieso wat anders, want hier word je niet blij van...

We maakten geen plan, verkondigden geen grote idealen, lazen geen speciale boeken, volgden geen enkel dogma en geen enkele trend, we gingen louter af op ons instinct...

Het eerste dat we te lijf gingen - dat was een uitgemaakte zaak en riep geen moment discussie op - was die afschuwelijke dwergmispelhaag.

... maar mensen die in begroeiing de eigenschappen van een stenen muur zoeken, wat denken die eigenlijk?...

Ik heb een grenzeloze hekel aan die muren, waarin bovendien helemaal geen leven zit!

En als het dan nog alleen de dwergmispel was ... Maar in de lijst van nutteloze, lelijke dingen die je overal ziet, spant de conifeer ontegenzegglijk de kroon.

Serius, waar hebben we het aan verdiend om daar zo mee om de oren te worden geslagen?... Wie is er als eerste op het idee gekomen om er elke meter een te planten en ze rechthoekig te snoeien? Eén ding is zeker: de conifeer is een van de boegbeelden van landschapsvervuiling geworden...

Als ze bij ons hadden gestaan zou ik ze er meteen uit hebben gerukt, zelfs nog voor het uitpakken van de dozen.

Helaas staan deze pijnlijk coniferen aan de andere kant van de muur...

Sowieso was de vorige bewoner te scheutig geweest met de groenwanden, achter in de tuin moesten we de operatie herhalen: daar stond in een onheilspellende duisternis, achter een dichte verschansing, een volière...

Nog een dwergmispel

Natuurlijk bracht de leegte die ontstond door alles eruit te rukken, geen leven terug.

Totdat we een geniaal krijgen stel ik voor om te experimenteren. We doen wat we leuk vinden en zien wel wat werkt...

De grote sering heeft bijvoorbeeld overal uitlopers, een heel bos! We kunnen ze verplanten, beginnen met de aanleg van een natuurlijke haag...

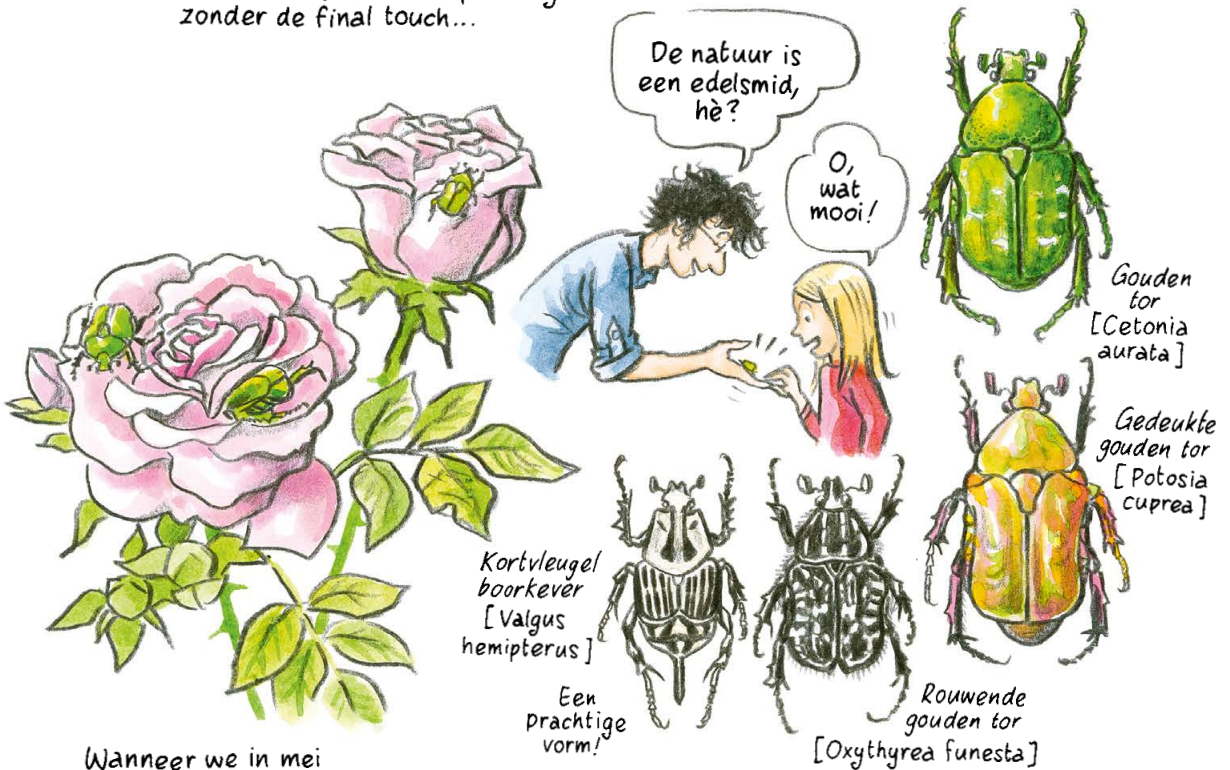
En vervolgens, bij wandelingen in de omgeving...

Natuurlijk gingen we ook naar een kwekerij in de buurt...

En het plezier de rozen te zien
bloeien zou niet compleet zijn
zonder de final touch...

Wanneer we in mei
een boeket seringen maken,
worden we regelmatig verrast
door het ballet van de
gouden torren
die eruit
komen!

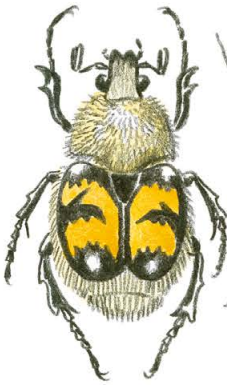
(terwijl we er
bij het plukken
geen enkele
hadden gezien...)

Ook hebben we in onze bloemen weteens de sympathieke behaarde penseelkever begroet.

Penseelkever
[Trichius alvearius]

Kom eens kijken! Een echt knuffelbeertje!

Ik ga vuurwantsen kweken!

We hebben zelfs herhaaldelijk de verrassende behaarde bijenwolf gezien!

En nog zoveel andere...

Behaarde bijenwolf
[Trichodes alvearius]

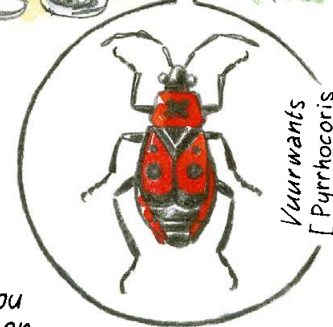
Fraaie schijnboktor
[Oedemera nobilis]

Zwart soldaatje
[Cantharis rustica]

Enz...

Vuurwants
[Pyrrhocoris apterus]

Uiteraard zou je kunnen zeggen dat het logisch is dat we dat allemaal zien omdat we dicht bij de natuur wonen...

Maar toch! Niemand dwingt die beestjes hier te komen. Dat ze allemaal bij ons neerstrijken, komt vast omdat ze hier iets te halen hebben!

Ze komen hier niet zo- maar terecht!

Wegwezen, wesp!

In wezen is het vrij simpel : hoe diverser de gewassen worden, hoe talrijker en gevarieerder de fauna die komt opdagen!

Maar het is niet alleen een kwestie van diversiteit; uiteindelijk krijgt elk stukje van de tuin persoonlijkheid, zijn eigen complexiteit... Zo ontstaan er allemaal specifieke biotopen.

Klopt. Is het je opgevallen dat we steeds meer verschillende vogels zien?

Als ik eraan denk dat we in het begin bang waren dat ze niet zouden komen, vanwege de spoorbaan...

Natuurlijk konden we altijd rekenen op een vaste kern van onvermijdelijke getrouwen : pimpelmezen, koolmezen, mussen, merels, roodborstjes...

Maar ook turkse tortels, spreeuwen, houtduiven, eksters, winterkoninkjes...

En daarnaast zagen we ook :

staartmees

groene specht
Eén keer midden op het grasveld!

vuurgoedhaan

grote bonte specht

op de dode takken van een boom bij de buurvrouw

